

”مینی بچی - اپنی کو آتما سمجھ آتما سین بات کرو تو قول ۾ خوشبوء آتی جائیگی، دیھ ایمان کی بدبوء نکل جائیگی“

پرشن :- اپنی خوشبوء چارون اور قھلانی والی سچی قول وا پروانی کوں هے؟
اُتر :- سچی قول وه جو اَنیکون کو آپسمان خوشبوئدار قول بنائی. شریمت پر چل شمع
پر جل مرنی والی اَرَات پورا پورا بلھارا جانی والی، جیتی جی مرنی والی سچی پروانون
کی وا اُسی قولون کی خوشبوء سُنھه هین چارون اور قھلانی هے.

گیت :- محفل ۾ جل اُنی شمع.....

اوم شانتی . مینی مینی روحانی پروانون نین گیت سُنّا. تہ بچون کو پروانا کھین وا قول
کھین بات ایک هین هے. تہ اپنی سین پوچ سکتی هو کہ هر سچمچ فدا هونی والی پروانی بنی
هے یا قیری پھنی والی هے؟ شمع کو پوُل تو جاتی هے. دوسرا هرایک کو اپنی دل سین پوچنا هے
کہ هر کھان تک قول بن گیان کی خوشبوء قھلاتی هے؟ اپنی جئسا قول کسکو بنایا هے؟ یه تو
بچی جانتی هے گیان کا ساگر باپ هے، اُنکی کتنی خوشبوء هے؟ جو اُچی قول وا پروانی هے
اُنکی ضرور اُچی خوشبوء آئیگی. وه سدیو خوش رھینگی اُرون کو پی آپسمان قول وا پروانی
بنائینگی. قول نهین تو کلی بنائینگی. پوری پروانی وه هے جو جیتی جی مرتی هے. بلی
چڑھتی هے اُتوا ایشوریہ اُلاَد بنتی هے. کوئی شاھوکار، کسی غریب کی بچی کو گود ۾ لیتی
هے تو بچی کو اُس شاھوکار کی گود ۾ آنی سین قر وهی ما باپ یاد آتی رھتی هے اُور غریب
کی یاد پوُل جائیگی. جانتی هے کہ هماري ما باپ غریب هے. پرنٲو یاد شاھوکار ما باپ کو
کرینگی، جس سین دن ملتا هے. سادو سنیاسی آد هے وه ساڈنا کرتی هے مُکتی ڈام ۾ جائین.
سپ مکتی کی لیئی هین پرشارت کرتی هے. پرنٲو مکتی کا اَرْت نهین سمجھتی. کوئی
کھتی هے جوتی جوت سمائینگی. کوئی سمجھتی هے پار نرواٹ ڈام جاتی هے. نرواٹ ڈام ۾
جانی کو جوتی ۾ سمانا یا مل جانا نهین کھا جاتا. تہ سمجھتی هو هر دُور دیش کی رھنی والی
هے. اِس گندی دنیا ۾ ره کر کیا کرینگی. بچون کو سمجھایا هے جب کوئی سین ملو تو یه
سمجھانا پری کہ یه بنا بنایا دراما هے. سٹیگ ترینا.... قر سنگم یُگ. یه پی سمجھایا هے
سٹیگ کی باد ترینا کا سنگم هوتا هے. وه یُگ قرتا هے اُور یه کلپ قرتا هے. باپ یُگی یُگی
نهین آتی هے. جئسی منش سمجھتی هے. باپ کھتی هے جب، سپ تموپرڈان بن جاتی هے.
کلھیگ کا اُنت هوتا هے، اُس کلپ کی سنگم پر آتا هون. یُگ پورا هوتا هے تو کلائین کم
هوتی هے. یه تو جب پورا گرھٹ لگ جاتا هے تب مئن آتا هون. مئن یُگی یُگی نهین آتا هون. یه
باپ بٹن پروانون کو سمجھاتی هے. پروانون ۾ پی نمبروار هے. کوئی تو جُل مرتی هے، کوئی
قیری پھن کر چلی جاتی هے. شریمت پر تہ هین چل سکتی هو. اُگر کھان پی شریمت پر نہ
چلی تو مایا پچارتی رھینگی. شریمت کا بهت گائن هے. شریمت پېوَت گیتا کھا جاتا هے.
شاستر تو باد ۾ بٹن جنھون نین بنائی تو اُس سمیہ بڈی رجو هونی کارٹ سمجھا کہ کرشن
دواپر ۾ آیا. مئن آتا هین تب هون جب آدی سناتن دیوی دیوتا ڈرم پرایلوپ هوجاتا هے.

باقي سڀ ڌرم رهندي هئا. اُٿسي نهيون ڪو وهه ديوتا ڌرم والي منش ٿي رهيو هجي هئا. پرنتو يهه پوڻ جاتي هئا ڪو هم ديوي ديوتا ڌرم ڪي ٿي. اپنا هندو ڌرم ڪهه ديتي هئا، يهه پي ڊراما ۾ نونڌ هئا. جب پوڻي تب تو ڦر مٿن آڪر ديوي ديوتا ڌرم ڪي استاپنا ڪرون. يهه ايڪه هين باپ هئا جو آڪر ڊڪڌار سين سڪڌار ڪا مالڪ بناتي هئا. تهر ڪهينگي آبي هير نرڪ ڪي مالڪ هئا. دنيا ڪو تموپرڌان تو بننا هين هئا. سڀ پنت هئا تب تو پاڻ ڪي آگي جاڪر نمستي ڪرتي هئا. آب باپ ڪهتي هئا، شريمت پر چلو. جنم جنمانتر ڪا بوجها سر پر بهت هئا. نهيون تو تراه تراه ڪرنا پرينگا. وهه تو سمجهتي هئا، آتما نر لپ هئا. پرنتو نهيون، آتما هين سڪ ڊڪ ديڪتي هئا. يهه ڪوئي سمجهتي نهيون. بابا وار وار سمجهاتي هئا منزل بهت پارِي هئا. اس سميه تهر پر شارٽ ڪرتي هو جب ڪو ڊڪي هو. جانتِي هو، ستيگ ۾ هير بهت سڪي رهينگي. وهان يهه پتا نهيون رهينگا ڪو همڪو ڦر ڊڪڌار ۾ جانا هئا. هير سڪ ۾ ڪئسي آئي هئا، ڪتني جنم لينگي، ڪچ پي نهيون جانتِي. آبي تهر جانتِي هو تو اونچ ڪوڻ نهرِي؟ تهر ايشور ڪي اولاد هوني ڪي ڪارڻ جئسي ايشور ناليجفل هئا، اُٿسي تهر پي ناليجفل نهرِي. آبي تهر ايشوريه اولاد هو پرنتو نمبروار. ڪوئي تو بڙي مست هئا، سمجهتي هئا هير بابا ڪي مت پر چلتي رهندي هئا. جتنا مت پر چلينگي اُتنا سريشت بنينگي. باپ سنمڪ بٽن بچون ڪو سمجهاتي هئا. بچي ديهه ايمان چور دو، ديهي ايماني بنو، نرنتر ياد ڪرو. باپ تو سڌيو هئا هين سڪ داتا. اُٿسي نهيون ڪو ڊڪ پي باپ هين ديتي هئا. باپ ڪيي بچون ڪو ڊڪ نهيون دينگي. بچي اپني اُٿي چلن سين ڊڪ پاتي هئا. باپ ڊڪ نهيون دي سڪتي. ڪهتي هئا هي پڳوان بچا دو تو ڪل ورڌي ڪو پائينگا. بچي ڪو بهت پيار ڪرتي هئا. باقي ڊڪ اپني ڪرمون ڪا هين پاتي هئا. آب باپ تهر بچون ڪو بهت سڪي بناتي هئا. ڪهتي هئا شريمت پر چلو. آسري مت پر چلني سين تهر ڊڪ پاتي هو. بچي، باپ اُٿو ٿيچر اُٿو بڙون ڪي آگيا نه مانني سين ڊڪي هوتي هئا. ڊڪ اُٿي خد بنتي هئا، مايا ڪي بن پرتي هئا. ايشور ڪي مت آب هين تمڪو ملتي هئا. ايشوريه مت ڪي رزلت 21 جنم چلتي هئا ڦر آڏا ڪلپ مايا ڪي مت پر چلتي هئا. ايشور ايڪه هين وار آڪر مت ديتي هئا. مايا تو آڏا ڪلپ سين مت ديتي هين رهندي هئا. باپ، ايڪه هين وار مت ديتي هئا. مايا ڪي مت پر چلتي 100% ڏريا بيشالي بن پرتي هئا. تو جو اچي اچي ڦول هئا وهه اُسي خوشي ۾ سڌيو مست رهينگي. نمبروار هئا نان. پرواني ڪوئي تو باپ ڪي بن شريمت پر چل پرتي هئا. غريب هين اپنا پوتاميل لکتِي هئا. شاهوڪارون ڪو ڊر لگتا هئا ڪي هان هماري پئسي نه لي لبوي. شاهوڪارون ڪي ليئي بڙا مشڪل هئا. باپ ڪهتي هئا مٿن غريب نواز هون. دان پي سڌا غريبون ڪو هين ديئا جاتا هئا. سڌاما ڪي بات هئا نان چانور چپتي لي اُنڪو محل دي ديئي. تهر هو غريب. سمجهو ڪوئي ڪي پاس 25-50 رپئي هئا، اُنهر سين 20-25 پئسي ديئا هئا. شاهوڪار 50 هزار دي تو پي ايڪڻل هو جاتا هئا. اس ليئي غريب نواز نام گايا هوئا هئا. شاهوڪار لوگ پي ڪهتي هئا، همڪو فرصت نهيون ملتي ڪيونڪ پورا نشچيه نهيون هئا. تهر هو غريب. غريبون

ڪوڏن ملني سين خوشي هوتي هئ. بابا نين سمجهايا هئ يهان ڪي غريب وهان شاهوڪار بن جاتي هئ اؤر يهان ڪي شاهوڪار وهان غريب بن جاتي هئ.

ڪئين ڪهتي هئ، هر يڱيه ڪا خيال رکين وا ڪٽنمب ڪا خيال رکين؟ بابا ڪهتي هئ
 تر اپني ڪٽنمب ڪي بهت اچي سنڀال ڪرو. اچا هئ جو تر اس سميه غريب هو. شاهوڪار
 هوتي تو باپ سين پورا ورثا لي نهين سڪتي. سنڀاسي اٿسي نهين ڪهينگي. وه تو پئسي
 ليڪر اپني جاگير بناتي هئ. شو بابا ٿوريئي بنائينگي. يهه مڪان آد سڀ تر بچون نين اپني
 ليئي بنائي هئ. يهه ڪسڪي جاگير نهين، يهه تو ٿيمپرري هئ ڪيونڪ اٺت سميه بچون ڪو
 يهان آڪر رهنا هئ. همارا يادگار پي يهان هئ. تو پڇاڙي ۾ يهان آڪر وِشرام لينگي. باپ
 ڪي پاس پايئينگي وه جو يوگ ڀڪت هونگي. انهن ڪو مدد پي ملينگي. باپ ڪي بهت مدد
 ملني هئ. تمڪو يهان بٺ وناش ديڪنا هئ. جئسي شروع ۾ بابا نين تر بچون ڪو بهلايا هئ.
 قر پڇاڙي ۾ پي بهلاني شروع ڪرينگي. بهت پيار ڪرينگي. جئسي وٽڪنڌ ۾ بئني هئ،
 بهت نزديڪ هوتي جائينگي. يهه تو سمجهتي هئ ڪ هر ياترا پر هئ. ٿوري سميه ڪي باد
 وناش هونگا. تر بهت خوش هو جائينگي. بس هر جاڪر پرنس بنينگي. قسر قسر ڪي قول
 هئ. هرايڪ بچي ڪو سمجهنا چاهيئي مئن ڪتني گيان ڪي خوشبوءِ دي رها هون! ڪسڪو
 گيان اؤر يوگ ڪي سڪيا ديتا هون. جو ڪرتي هئ وه اندر پرڦلت رهندي هئ. بابا جان جاتي
 هئ ڪ يهه ڪس اوستا ۾ رهندي هئ. انڪي اوستا ڪهان تڪ گئلپ ڪرينگي! گئلپ انڪي
 ڪرينگي جو پروانا بن چڪا هونگا. باپ سمجهاتي هئ مايا ڪي طوفان تو بهت آئينگي. ان
 سين اپني ڪو بچانا هئ. اُپي يهه راج يوگ پرم پتا پرماتما آڪر سڪلاتي هئ. پرماتما آڪر
 آتمائون ڪو سمجهاتي هئ. آتما ڪو گيان هئ مئن آتما اپني اس بردر آتما ڪو سمجهاتي
 هون. جئسي پرماتما باپ هر آتما بچون ڪو سمجهاتي هئ. هر پي آتما هئ. بابا همڪو
 سڪلاتي هئ، هر قر ان آتمائون ڪو سمجهاتا هون. پرن تو يهه آتماپن ڪا نشچيه نه هوني سين
 اپني ڪو منش سمجهه، منش ڪو هين سمجهاتي هئ. مئن پرم آتما تر آتمائون سين بات
 ڪرتا هون. تر آتما ڪو سُناتي هو. اٿسي تر ديهي اُپماني هوڪر ڪسڪو سُنائينگي تو وه تير
 جهت لگينگا. اُگر خد هين ديهي اُپماني نهين ره سڪتي تو ڌار ٿا ڪراءِ نهين سڪتي. يهه
 بڙي اونچي منزل هئ. ٻڌي ۾ يهه رهنا چاهيئي ڪ هر ان آرگنس سين سُنتي هئ. باپ ڪهتي
 هئ هر آتمائون (بچون) سين بات ڪرتي هئ. بابا ڪا فرمان هئ اُشيري (ننگي) بنو. ديهه
 اُپمان چورو، ميري ڪو ياد ڪرو يهه ٻڌي ۾ آنا چاهيئي. هر آتما سين بات ڪرتا هون، شرير
 سين نهين. پل فيميل هئ، انڪي پي آتما سين بات ڪرتي هئ. تر بچي سمجهتي هو هر بابا
 ڪي تو بن گئي. پرن تو نهين، اسر بڙي سوڪير ٻڌي چلتي هئ. مئن آتما هون، مئن انڪي
 آتما ڪو سمجهاتا هون. يهه همارا پائي هئ، انڪو راستا بتانا هئ. آتما سمجهه رهي هئ.
 اٿسي سمجهو تب آتما ڪو تير لڳي. ديهه ڪو ديك ڪر سُناتي هو تو آتما سُنتي نهين هئ.
 پهلي يهه وارننگ دو ڪ مئن آتما سين بات ڪرتا هون. آتما ڪو نه تو ميل، نه فيميل ڪهينگي.
 آتما تو نياري هئ. ميل فيميل شرير سين نام پرتا هئ. جئسي برهما سرسوتي ڪو ميل فيميل

ڪهينگي. شو بابا ڪو نه ميل، نه فيميل ڪهينگي. تو باب آتمائون ڪو سمجھاتي هئ. بڙي منزل هئ. پائنت بڙي ڪڙي هئ. آتما ڪو انجيكشن لکانا هئ، تب ديھ آيمان ٿوڻا هئ. نهين تو خوشبوءِ نهين آئينگي، طاقت نهين رھينگي. بات بهت چوڻي هئ. هر آتما سين بات ڪر رھي هئ. باب ڪھتي هئ تمڪو واپس جانا هئ اس ليئي ديھي آيماني بنو. من مناڀو. ڦر آتوميٽيڪلي مڌياجي پو آ جاتا هئ. آبي بڙي سوکير ٻڌي ملتي هئ. سويري ۾ بٽ ويچار ساگر مٿن ڪرنا هئ. دن ۾ تو سروس ڪرني هئ ڪيونڪ ڪرم يوگي هئ. لڪا پي هوڻا هئ نيند ڪو جيتني والي بنو. رات ڪو جاڳ ڪر ڪمائي ڪرو. دن ۾ تو مايا ڪا بڙا بکيرا هئ. امبرت ويلي وايومنڊل آچا هئ. بابا ڪو يھ تو لکتي نهين ڪ فلاڻي ٿاڻي ۾ اوڻ ڪر ويچار ساگر مٿن ڪرتي هئ. بڙي محنت هئ. وشو ڪي ٿر مالڪ بنتي هو. يھان تو حد ڪي مالڪ هو. پاڻي ڪي حد پر پي ڪتنا جھڙا چلتا رھتا هئ. دشمني لڳي پري هئ. آڀس ۾ ايڪ دو ڪو بردرس سمجھتي نهين. صرف اٽسي هين ڪھ ديتي هئ ڪ هر سڀ ايڪ هئ. ايڪ تو هو نه سڪي. انيڪ آتمائين هئ، سڀڪا اپنا اپنا ڀارت هئ. ٿر يھان بٽني هو. ڪلپ پھلي پي بٽني هونگي. پتا هلا ڊراما انوسار. اٽسي نهين پتي پتي ڪو پرماتما هلائي هئ. اٽسي اٽسي باتين سمجھ ڪر ڦر سمجھائو. هرايڪ سمجھ سڪتي هئ ڪ هر پروانا بني هئ! هر بابا ڪي مت پر چلتي رھتي هئ! فالتو باتين تو نهين ڪرتي هئ! ڪھان اپنا پئسا پاپ ڪي طرف تو نهين لڏاءِ رھي هئ؟ آچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات - پتا باب دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمار ننگ. روحاني باب ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مکيه سار

(1) سيم ڪو آتما سمجھ آتما سين بات ڪرني هئ. ديھي آيمان بن ڪر سڻي سڻائي سين ڌارڻا آچي هونگي.

(2) نيند ڪو جيتني والا بننا هئ، رات ڪو جاڳ ڪر ڪمائي ڪرني هئ. ويچار ساگر مٿن ڪرنا هئ. ڪسي پي فالتو باتون ۾ اپنا سميه نهين گنوانا هئ.

وردان - ساڪار باب سمان اپني هر ڪرم ڪو يادگار بنائي والي

آڌارمورت اوڙ آڌارمورت پو

جئسي ساڪار باب نين اپنا هر ڪرم يادگار بنايا اٽسي آپ سڀي ڪا هر ڪرم يادگار تب بنينگا جب سيم ڪو آڌارمورت اوڙ آڌارمورت سمجھ ڪر چلينگي. جو اپني ڪو سو پريورتن ڪي آڌارمورت سمجھتي هو، انڪا هر ڪرم اونچا هونا هئ اوڙ ورتي درشتي ۾ جب سرو ڪي ڪلياڻ ڪي پاونا رھتي هئ تو هر ڪرم سريشت هو جاتا هئ. اٽسي سريشت ڪرم هين يادگار بنتي هئ.

سلوگن - ستيتا ڪي شڪتي ڪو ڌارڻ ڪرني ڪي ليئي سھن شيل بنو.